

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobce **J. B.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem **Praha 5**, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 20.1.2012 č.j. X, o invalidní důchod,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 20.1.2012 číslo X **se zrušuje** pro vady řízení a vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 20.1.2012 číslo X, kterým byly zamítnuty jeho námitky a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) č.j. X ze dne 18.11.2011 bylo potvrzeno.

V této žalobě zejména namítal, že při vydávání rozhodnutí ze dne 18.11.2011 žalovaná neuvedla, že od roku 1999 do listopadu 2011 byl veden jako uchazeč o zaměstnání. Žalovaná však v osobním listě důchodového pojištění vůbec neuvedla, že na úřadu práce byl tedy veden i v roce 2001, 2002, 2003, 2004, 2005 a 2006, nikdy nebyl vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání a navrhoval proto zrušení napadeného rozhodnutí.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 20.1.2012 číslo X, rozhodnutím žalované z 18.11.2011 /pro číslo X/ a obsahem dávkového spisu žalobce. Poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného dávkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobci byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně na základě jeho žádosti, a to rozhodnutím ze dne 18.11.2011 číslo X od 5.8.2011 ve výši 4.499,- Kč měsíčně. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná uvedla, že výše důchodu se skládá ze základní výměry a procentní výměry. Základní výměra důchodu činí 2.230,- Kč měsíčně. Procentní výměra důchodu se stanoví procentní sazbou z výpočtového základu (dále „VPZ“), který činí 11.295,- Kč. Jeho výše odpovídá osobnímu vyměřovacímu základu 11.981,- Kč zjištěnému za roky 1986-2010. Procentní sazba invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně činí za každý rok pojištění 0,5 % VPZ. Procentní výměra za 38 roků pojištění činí 19,00 % VPZ, tj. 2.147,- Kč měsíčně. Výše procentní výměry činí podle ust. § 42 odst. 4 zdp nejméně třetinu ze 45 % VPZ 15.122,- Kč, tj. 2.269,- Kč měsíčně. Podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 26.9.2011 byl účastník řízení podle ust. § 39 odst. 1 zdp a § 39 odst. 2 písm. a) zdp uznán od 5.8.2011 invalidním pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 35 %. Výpočtový základ, rozhodující pro stanovení nejnižší procentní výměry, byl vypočten z osobního vyměřovacího základu 24.739,- Kč, jehož výše odpovídá všeobecnému vyměřovacímu základu za rok 2009 vynásobenému přepočítávacím koeficientem stanoveným pro jeho úpravu. Dobu vedení v evidenci úřadu práce po 31.12.1995 jako uchazeče o zaměstnání, po kterou nenáleželo hmotné zabezpečení nebo podpora v nezaměstnanosti anebo podpora při rekvalifikaci, lze hodnotit před dovršením věku 55 let nejvýše v rozsahu 1 roku před vznikem nároku na důchod. Nedílnou součástí tohoto rozhodnutí je připojený osobní list důchodového pojištění účastníka řízení.

Po uplatněných námitkách ze strany žalobce vydala žalovaná napadené rozhodnutí ze dne 20.1.2012, jímž tyto námitky zamítla a rozhodnutí ze dne 18.11.2011 potvrdila. V odůvodnění napadeného rozhodnutí zejména uvedla, že žalobci bylo hodnoceno období od 1.9.1999 do 31.12.1999, kdy byla poskytována podpora v nezaměstnanosti, v rozsahu 122 dnů. Taktéž byla hodnocena doba od

1.1.2000 do 3.6.2000, kdy byla podpora taktéž poskytována, v rozsahu 155 dnů. V období od 8.12.2007 do 31.12.2007 (v osobním listu důchodového pojištění je toto datum správně uvedeno, kdežto v odůvodnění rozhodnutí je uvedeno pouze „do 31.2007“) a od 1.1.2008 do 2.11.2008 byla též hodnocena doba evidence na úřadu práce, již bez poskytování podpory, v celkovém rozsahu 331 dnů. Období od 3.11.2008 do 31.12.2008 v rozsahu 59 dnů a od 1.1.2009 do 30.4.2009 v rozsahu 120 dnů bylo hodnoceno jako výše již zmíněná doba pojištění (zaměstnání) u společnosti BM servis, a.s. Další doba evidence na úřadu práce, kdy nebyla podpora poskytována, je zhodnocena v období od 1.5.2009 do 4.6.2009 v rozsahu 35 dnů. Celkem tedy byla do 5.6.2009, kdy účastník řízení dosáhl 55 let, započtena doba celého jednoho roku doby evidence na úřadu práce v obdobích, kdy nebyla poskytována podpora. V dalším období bylo započteno v období od 5.6.2009 do 31.12.2009 celkem 210 dnů a v období od 1.1.2010 do 31.3.2010 celkem 90 dnů evidence na úřadu práce bez podpory, neboť tato období jsou již získána po dosažení 55 let věku. Období od 1.4.2010 do 31.10.2010 v rozsahu 214 dnů bylo opět hodnoceno jako výše již zmíněná doba pojištění (zaměstnání) u společnosti BM servis, a.s. V období od 1.11.2010 do 31.12.2010 v rozsahu 61 dnů a v období od 1.1.2011 do 4.8.2011 v rozsahu 216 dnů byla započtena doba evidence na úřadu práce, po kterou podpora náležela. Účastníku řízení tak nelze v námitkách týkajících se rozsahu zápočtu doby evidence na úřadu práce vyhovět, neboť v období do 5.6.2009, kdy dosáhl věku 55 let, má již započtenou dobu vedení v evidenci na úřadu práce v nejvyšším možném rozsahu jednoho roku a doby evidence bez podpory v letech 2001 až 2006 tak již není možné pro důchodové účely hodnotit. Doby zaměstnání byly účastníku řízení hodnoceny podle dostupných evidenčních materiálů a jejich chybný zápočet účastník řízení ani nenamítá. Doba od 5.8.2011 do 4.10.2016, v rozsahu 1541 dnů, byla hodnocena dle ust. § 41 odst. 4 a 4 zák.č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 29.9.2011, jako dopočtená doba, kterou je doba ode dne vzniku nároku na invalidní důchod (tj. ode dne vzniku invalidity, jsou-li splněny další zákonem stanovené podmínky) do dosažení důchodového věku uvedeného v § 32 cit. zákona. Tuto dobu nelze zároveň hodnotit jako dobu evidence na úřadu práce. Účastník řízení v námitkách neuvádí žádné další skutečnosti, které by byť jen naznačovaly, že při výpočtu výše invalidního důchodu nebyly započteny některé další doby pojištění, proto ČSSZ shledala námitky účastníka řízení jako nedůvodné. Podle § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb. se na řízení o námitkách vztahuje správní řád, nestanoví-li toto ustanovení jinak. Neshledá-li správní orgán, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, popř., že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, námitky zamítne a rozhodnutí potvrdí podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb.

Dále z dávkového spisu žalobce krajský soud zjistil, že obsahuje posudek o invaliditě ze dne 26.9.2011, podle něhož byl žalobce na Okresní správě sociálního zabezpečení v Karviné posouzen jako osoba s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, když rozhodující příčinou tohoto s nejvýznamnějším dopadem na pokles

pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. IV, pol. 2, písm. c), přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35 %. Jako den vzniku invalidity byl určen 5.8.2011.

Z osobního listu důchodového pojištění žalobce bylo zjištěno, že celková doba pojištění činila 1888 dnů a byla v souladu s § 41 odst. 5 zák.č. 155/1995 Sb. (dále jen zdp) zkrácená v poměru doby pojištění 11673 dnů získaných od 18-ti let do nároku na invalidní důchod ku 14305 dnů, tj. počet dnů odpovídajících skutečnému počtu dnů od 18-ti let věku do nároku na invalidní důchod. Pro výpočet důchodu byla započtena ve sníženém rozsahu 1541 dnů. V přehledu dob pojištění má žalobce uvedeny doby pojištění do 30.6.1999, dále má uvedenu dobu od 1.9.1999 do 3.6.2000 jako uchazeč o zaměstnání s hmotným zabezpečením. Dále následuje v osobním listě důchodového pojištění doba pojištění až od 2.5.2007.

Z potvrzení České zdravotní průmyslové pojišťovny z 9.1.2012 bylo zjištěno, že v obdobích, která žalobce namítá, byl evidován jako uchazeč o zaměstnání od 1.7.1999 do 1.5.2007.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu, tedy ke dni 20.1.2012. Přitom dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Dle ust. § 68 zák.č. 500/2004 Sb. odst. 1 rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Dle odst. 2 ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2); účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označují názvem a sídlem. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení. Dle odst. 3 v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Dle odst. 4 odůvodnění rozhodnutí není třeba, jestliže správní orgán prvního stupně všem účastníkům v plném rozsahu vyhoví. Dle odst. 5 v poučení se uvede, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se odvolání podává. Dle odst. 6 pokud odvolání nemá odkladný účinek, musí být tato skutečnost v poučení uvedena.

Žalovaná jakožto správní orgán je v řízení o důchodových dávkách vázána správním řádem, pokud zákon č. 582/1991 Sb. nestanoví jinak (ust. § 108 zákona č. 582/1991 Sb.). Ustanovením § 68 správního řádu, to je zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, jsou dány náležitosti rozhodnutí. Rozhodnutí musí obsahovat výrok, odůvodnění a poučení o odvolání.

U ústního jednání dne 4.6.2012 po provedeném dokazování zástupce žalované ČSSZ ponechával na úvaze soudu, jak ve věci rozhodne, když v osobním listě žalobce nebylo zaznamenáno období od 4.6.2000 do 1.5.2007, avšak pokud jde o výši invalidního důchodu, tato byla provedena numericky správně.

Provedeným dokazováním bylo jednoznačně zjištěno, že žalovaná v přezkoumávaném rozhodnutí uvedla, že při výpočtu výše invalidního důchodu byly započteny všechny doby pojištění, současně však bylo zjištěno, že nedílnou součástí rozhodnutí ze dne 18.11.2011 je osobní list důchodového pojištění žalobce.

Z ust. § 68 odst. 3 jednoznačně vyplývá, že v odůvodnění rozhodnutí musí být uvedeny mj. podklady pro jeho vydání a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Této povinnosti žalovaná ČSSZ v přezkoumávaném rozhodnutí nedostála, když k námitkám, které žalobce uváděl (a které potom opětovně zdůrazňoval v žalobě) a sice k tomu, že období od 4.6.2000 do 1.5.2007 není v tomto osobním listě důchodového pojištění vůbec uváděno, se vůbec nevyjádřila. Osobní list důchodového pojištění také není označen žádným datem.

S ohledem na výše uvedené krajský soud napadené rozhodnutí žalované zrušil pro vady řízení v souladu s ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního a věc vrátil žalované k dalšímu řízení podle odstavce 4 téhož ustanovení.

Žalovaná vydá nové rozhodnutí, přičemž je vázána právním názorem krajského soudu, a k novému rozhodnutí připojí osobní list důchodového pojištění, v němž budou uvedeny všechny doby, kdy byl žalobce veden jako uchazeč o zaměstnání. Tento osobní list důchodového pojištění je nutno rovněž označit datem, kdy byl vystaven.

Procesně úspěšný žalobce se náhrady nákladů řízení vzdal a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona ani v případě úspěchu (§ 60 odst. 1 a 2 s.ř.s., §118 d/ zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění). Proto nebyly náklady řízení přiznány žádnému z účastníků.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení

jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 4. června 2012

**JUDr. Miroslava Ježoviczová
samosoudkyně**